

Dr. F. J. Stejskal

český lékař a ranhojčí.

CRETE, NEBRASKA.

Úřadovna nalézá se nad
Steidlovou lékárnou.

Telephony: 11-12

Office: Black 175. — Indep. 58.
Residence: — 174. — Indep. 56.

Zprávy z Crete.

Dr. Tobiáška, subní lékař, má
svou úřadovnu u Červeného nad
operní sini. Advertisment. 16tf

Pánové V. Handlif a Macháček
z Raymond, Neb., byli v našem městě
minulý týden na lékařské prohlídce
u dr. Čapka. Bylo nám milo s oběma
pány se seznámiti. Odpoledním vlu-
kem zase odjeli k domovu.

Pan Málek z Clay Center, Neb.,
přijel do Crete, by se poohlédnul po
svém majetku, který pronajal panu
Vepřovskému. Pan Málek se zdrží zde
několik dní, aby mohl vše dát do po-
řádku a pak pojede zase domů ke své
deceři a zefovi, manželům Vlkovým.

Pan Václav Kaštánek z Western,
Neb., přijel do Crete, aby navštívil
svou matku, p. Kaštánkovou, a svoji
nemoenou sestru. Shledal, že se ne-
moené sestře daří lépe, což každého
těší, a doufám, že v krátkém čase
bude zase vše v nejlepším pořádku.

Slečna Olga Koláříková jela do
Linwood, Neb., minulý týden, aby na-
vštívila svou sestru paní dr. Freda Ka-
loubovou, kdež se zdrží několik dní.

Poslední maškarní ples v tomto
masopustní bude odhývan v operním
domě pana Jos. Červeného v Crete
dne čtrnáctého tohoto měsíce, protože
se všechni připravují a pomozte po-
chovat krále všech králů — Bacchusa
— a on se vám odmíti, že vám po-
sobí zanecháštěn peněžitých cen, kte-
ré budou rozdány jeho etitélum a eti-
telkám, již obléknou na sebe roucho,
jež jeho královská milost předpisuje.
Povídám vám, že i ohlášky.

Pánové Frank Novák, Caj. Mar-
celino, John Musil a Alfr. Korbel byli
vylosováni na porotní období k okra-
kovému soudu, který začne zase svoji
práci 9. tohoto měsíce.

Poslední maškarní ples bude
v Operní sini v Crete dne 14. února.
Povídám vám, že i ohlášky. J. P. Červený.
Advertisment. 37-1

má slečna takovou důvěru svých za-
městnavatelů, ale myslíme, že si ji
všim pravem zasloužila.

Zdejší místová četa je do sou-
sedního města Wilber, aby se měřila
s wilberskými v silu, a k tomu účelu
si vzali veliký automobil pana Hajsta,
do kterého se jeho usadilo asi paděsát.
S večerem se vydali na cestu a za
zpěv vše šlo dobře, až asi dvě míle
od Wilber, kde se následkem navážky
na cestě, kde stroj musil přes míru
pracovat, něco ulomil a naši mlíči-
koškáři-míčáři musili slézti a pěkně
putýkati, ačkdy až všeobecně veselost
všechny. Zpáteční cestu
vykonali někteří pěšky a někteří vla-
kem. Zádná jiná nehoda se nestala.

Pan Karel Kašpar z Bruno, Neb.,
byl v našem městě z oběhodinami a
úředními záležitostmi. Bylo nám velice
milo s panem Kašparem se seznámiti a
pár slov vyměnit.

Pan Štěpán Jelinsk z Lincoln,
Neb., zavítal do našeho města minulý
týden, by navštívil svou rodinu a přátele.
Bylo nám milo s oběma
pány se seznámiti. Odpoledním vlu-
kem zase odjeli k domovu.

Pan Vineene Aksamit, který byl
vylosován na distriktní porotu Spojených
Států, byl propuštěn na jeho žá-
dost skrz jeho stáří a na jeho místo
byl ustanoven pan Otto Kopacký, zdejší
hodinář. Také pan Ray Seheppeld,
národní novinář, odjel jako porotec na to-
to místo, totiž do Lincolnu, kdež soud
zasedá.

Pan Anselm Karel ze středu okresu
zavítal do našeho města v úředních
záležitostech a při té příležitosti nás
také navštívil. Pak jsme vyměnili pár
přátelských slov, jako staří známí.

Pan Frank Skočpol z Kansasu
přijel s rodinou do našeho města, aby
navštívili své četné přátele, zvláště
matku paní Skočpolové, která jest ne-
mocna. Po případě se zde manželé
Skočpolovi usadí, což by nás ze srdeč
těšilo.

V požehnaném věku 86 let zemřel
pradědeček pan Jos. Zajíček, starý sa-
linský osadník, neb se usadil na domovině
před čtyřiceti roky, kde po celý
čas bydlel. S panem Zajíčkem oděhází
jeden z těch starých dohromdečců
Cechů, kteří vždy mají na srdeči dobré
pro svého blízkého a kteří v těch tě-
kých dobách vždy jen veselo do všechno
pohliželi, a nikdo, kdo jen k němu
o radu a pomoc přišel, nikdy nebyl o-
slyšen. Jeho slova vždy byla: "Vždyť
náško bude," a při tom se dával do po-
vidání historek, by svého blízkého roz-
veselil. Zemřel byl rozen v Medo-
Ujezdě, okres Zbiroh, kraj pražský, a
zanechává truchlivé manželku, dva syny
a čtyři dcery. Budík mu země lehká
a pokoj popelí jeho.

SLAVNÍ ŠAŠCI.

Poslední číslo pařížského měsíčníku
"Je sais tout!" přináší pěkné pojed-
nání o šašcích, kteří jsou teď v Londýně
a Paříži oblibení, z něhož vyjí-
máme: Chezme-li slyšeli jášavý dětský
smích, musíme navštíviti cirque de
Paris. Tam "praguje" clown Archeos.
Již jeho vstup vyvolává bouřlivou ve-
selost. Nosí haněbny cylindr, čtverec-
kován kalhoty, které sňahují sotva po
kolená, starý rozedraný kabát a na
horním rtu silnou vrstvu bílého špináku.
Již jeho zjev je směšný a což te-
prve, když ho obklíčí jeho psi, opice
a husy a provádějí s ním bláznivé
kousky. Malíčtí jášají a poznenáli
rozesmějí se těž velcí. Archeos má
celou menážérii, slavný anglický clown
Spinte má jen jediného psa. Ale
tentu psáčka je stejně znamenitý hu-
morista jako jeho pán. Každé číslo
tohoto psáčka je přímo velkolepé a
neodolatelné komiky. Po růčkou ako-
sich všichni se psík na zemi a predstírá
smrt. Nožkami ještě chviličku a pak
ježí ztrnula.

Těž začne Spinte plakat, křičet,
smát se, dělá kotrmelce, rve si vlasy
— najednou psík vyskočí a popadne
ho za kalhoty. Těž začne Spinte plakat, křičet,
smát se, dělá kotrmelce, rve si vlasy
— najednou psík vyskočí a popadne
ho za kalhoty.

Clown Roseni pracuje zcela sám.
Objeví se jako námořník s hladou
Johna Bulla a s botama 1 a půl stopy
dlouhýma. Je na ostrově a má hlad.
Hledá potravu, potřívá jako divý a
drastický líši svůj hlad. Konečně na-
jde mrtvou rybu, která strašlivě páchní.
Roseni zapne si nos a má k rybě
proslov, jehož doprovodem je nepří-
jemný smích obecenstva. Při tom jsou
jeho nohy v dlouhých botách v ne-
vinnému pobytu. Zaplatíj se a vytí-
nají mu důkladně záhlavce. Je to di-
vadlo strhující grotesknost. Roseni
mezi nejhledanější clowny v an-

glických varietních divadlech. Jeho
měsíční gáže obnáší \$1,200.

Akrobati mezi šašky tvoří zvláště
kategorie. Jedním z nejznámějších
je Griss, jenž se právě prodruhuje
v Paříži. Griss ani nemusí tropit žerty,
aby obecenstvo bavil. Jeho komické
kapriosity stačí. Provádí je s ta-
kovou lehkostí, že jen jimi udržuje
publikum ve smíchu. V poslední době
dělá mladý clown Hol-Bert v Londýně
furor. Jeho obličeje není šminkován,
dovede však dělat takové poškleby,
že obecenstvo propuká v hlučný smích.
STAČÍ, aby si vylej rukou do roze-
chaných vlasů a boutilivý smich
ozve se cirkem. Hol-Bert je duch-
aplný šašek, mluví o literatuře, umění
a politických otázkách a komickou
vervou.

Neméně zajímavý je Eduard Fort.
Je to nejsmršnejší panák, jakého si
možno představit. Kroutí svými údy
neuvěřitelně a co jen dovede udělat
ústy, je přímo úžasné. A při tom
vlastně nedělá žádné grimasy. Pro-
váděl podivuhodnou akrobafiku úst,
lehce a graciešně. V čele šašků jsou
však dvojice, které vynáležají a pro-
vádějí komické scény — často malé jed-
noskoťky, duchaplně a vtipně. Takovou
vynikající dvojici jsou bratři Al-
bonové, kteří mají neodolatelnou ver-
vu a duchaplně improvizují. "Naše
šaška," tak tvrdí, "jsou zřídka kdy
připravena. Hrajeme 'x listu.' Nějaká
zpráva v novinách, humoristický
plakát nebo feníkem, který jsme ná-
hodou četli — to jsou prameny našich
scén. Výborně vždy působí kontrast
našich kostýmů. Je-li jeden z nás
oděn elegantně, vypadá druhý jako
starý kořalečník. Kontrast oděvů mu-
sí být nápadný. Snažíme se své scény
předvádět tak prostě, aby je i děti
pochopily."

Podobně se vyjadrují těž šašci Choco-
colat a Jock, "hvězdy" cirku de Paris.
Chocolat vypravoval: "Bohužel
nemám štěstí. Můj společník z mládí,
dobrý a hodný Footit, jehož jméno
se dlouhá léta pojilo k mému, mne
opustil, protože zhotobil. Já sám jsem
ještě teď ve stáli nejen starat se o
smejší publiku. Avšak na štěstí mizí
má melancholie okamžitě, jakmile se
objevím před obecenstvem. Pak rne
chyti můj starý humor a vynáleží
zase triky a komické výjevy. Nosil
jsem za dobu svého působení 1500 ko-
stýmů a vymyslil s Footitem spoustu
kousků. Když v našem oboru platilo
autorské právo, jako u spisovatelů di-
vadelníků a romanciérů, měl bych dnes
již tloušťku jménu."

Umění clownů, i když je hodně hrubozrnné, nesmí se znehodnocovat. Při-
věsti tolik lidí slovem nebo gestem do
dobré nálady, k tomu je třeba znač-
ného nadání. Šaškové nevájí jen děti —
také velej a vážní lidé jsou jich
hosty. V Paříži jsou prosulí spisova-
telé, dramatici a státníci, kteří aspo-
jenou týdně "musí" do cirku. A
zde se smějí kouskům clownů plným
řasy. Konečně má často takový ša-
škovský nápad vše vtipu a humorist-
ický román.

Kora Ben Jehuda:

SLOUPKOVÁ LAMPA.

"Obje se, miláčku a pojď," řekl
jsem jednoho dne ženě, "zajdeme do
skladu pánské Paspulky & Comp., kou-
píme tam lampa s vysokou, či jak
ty říkáš s dlouhou nohou."

"Lampu . . . s dlou . . .," vypravila
ze sebe po delší pauze, které zavládlo,
naplněno jsou radioaktivním pavuzkem
mých slov, a druhocennou (druhocen-
ných věcí) má český literář až až —)
váš, když se právě ohlásila, už ně se po-
roučela. ". . . hou nohou?" dodechla
po chvíli z rozechvělé a překvapené
hrudi bezprostředně a na mých ústech,
kde ulpěla neširnou její výščestnost ve
formě vroucího polibku. "Ty můj dobrý,
drahotník!"

"Je dobré. Jsem ti dlužen toto pře-
kvapení již dřív a vím, že lampa ta-
ková je tvým vytouženým ideálem.
Nuže, bude tu. Hle, stovku, kterou
vkládám do tobolky — občtuji třeba
celou!"

"Dra — hou — šku — — —"

"A vy Betty," křikl jsem do kuchyne,
"hod'te na sebe také něco, doprovode-
te nás pro naši lampačku a vysokou
nohou! Hm, co byste si tak asi na ni
vezl? Vesměs . . ."

"Snaž si milostípanou pompadurku!"

"Jdete, nemoudroto nemoudrá; to je
veliký kos, takhle vysoký. Nejlépe bu-
da, poneseš-li ji v rukou — ale dejte

mi pak pozor! Ostatně půjde stále
při vás."

Pěkná, elegantní lampa nám v do-
mácnosti rozhodně chyběla. Při svat-
bě se nám nedostalo jako daru ani je-
diné — což je opravdu na podiv, když
jimi šťastní novomanželé bývají obda-
royáni hned celými tucty. A ta naše
stará z litého železa a s porelánovou
hlinou lesku a parady neplíš!

Když už se něco kupuje, atž má hospodně mých dvou
pokojů předmět, jímž se může honosit
vážky, skvělý, salomík košek!

Vysoký sloupek jako obelisk, hořák ne-

modernější konstrukce — všechno lesk-
lé, bohatě zdobené — a mnoho s vrehu
vrchol vši krásy: atlasové stínidlo so-
brané v nesčitné záhyby a posazené
stuhami. Takové lampy vidíme jame
přečasto ve výkladech a žena jde
mimo pokaždé vzdychla: "Vidíš jí, ta-
kovou kdybychom . . ." — což nme
vážky do jisté míry zasmušovalo.

Dnes však, ano, dnes jí bude mít
drahá, vypínání tvé přání; támbole do
tvoř koutku s ji postaví, nebo snad
lámale — mnoho těch koutků nezbývá;
no, však se najde pro ni místečka, kde
by k slávě a zvýšení dojmu vydatně
přispívala.

Lebe se nám hopkovalo po ulicích a
za veselého hovoru vešli jame do boha-
tých skladů pánské Paspulky & Comp.
Počívka krámského personálu, asi
deset svízňých prodavačů obstoupila
naši trojici. Svádělo mne to, aby bych
rozehnal rukou a hrde zvolal: hle, moji
vážky dojde!

"Rádi bychom nějakou lampa s vys-
okou nohou . . ."

"Lampu . . . ? Prosím!" a dvacet
natažených páří ukázalo směrem k od-
dělení lamp s vysokými nohami. Há-
jem ustavičný poklon a za ševetu
rozehnávaných noh očti jsem se na
juhu — opravdu, byl to luž rozvítmáho
máku — taková dlouhá řada pestřých
stínidel na žáhlích stonečcích — ach, jaká
kráska!

"Má to být patrně pro budoár, vaše
milosti?" říkal se jedou z přečeského
davu.

"Do budoáru? Mně se zdá, že nějak
že ani nemá zvláštěho budoáru. Naše
dva pokoje . . ."